

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

RESOLUCIÓ del procediment sancionador núm. 37/2012, referent a la l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts.

Antecedents

Primer.- En data 20/12/2011 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una persona de la mateixa data pel qual formulava denúncia contra l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts, amb motiu d'un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

En concret, la persona denunciant manifestava que l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts estava efectuant Plans de Foment de l'Ocupació, a través del Departament de Promoció Econòmica de la corporació, i que s'havien distribuït entre les persones assistents als cursos, fotocòpies de models de contractes en què s'havien eliminat els noms dels possibles treballadors contractats per l'Ajuntament, però s'havien deixat visibles en els contractes repartits dades referents a la seva persona: nom i cognoms, número de DNI i càrrec que ocupava a l'Ajuntament en el moment de signar els contractes en representació de la corporació local –(...)– càrrec en el qual havia cessat abans de la distribució dels models de contractes entre els assistents als cursos esmentats.

Per tal d'acreditar els fets denunciats, la persona denunciant aportava amb l'escrit de denúncia una còpia del contracte controvertit que s'hauria repartit entre els assistents als cursos.

Segon.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (IP 289/11), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb DT 2ª de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per tal de comprovar la realitat dels fets i a fi d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

En el sí d'aquesta informació, per mitjà d'ofici de data 09/01/2012 es va requerir a l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts per tal que informés sobre determinats extrems, relacionats amb els fets objecte de denúncia i així mateix se li remetia una còpia del document controvertit, aportat per la persona denunciant.

L'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts va donar resposta al requeriment a través d'escrit de data 28/02/2012. Atès que amb aquest escrit de resposta no es clarificaven determinats extrems sobre els quals s'havia requerit informació, per mitjà d'ofici de data 19/03/2012 es va efectuar un nou requeriment a l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts per tal que informés sobre determinats extrems.

L'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts no va respondre aquest segon requeriment d'informació en el termini atorgat a l'efecte, motiu pel qual es reitera el dit requeriment

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

mitjançant ofici de 09/05/2012. A través d'escrit de 18/05/2012 l'Ajuntament va donar finalment resposta als requeriments, amb el qual informava del següent:

- Que en la documentació repartida als alumnes en sessions formatives efectuades durant el segon semestre de 2011, es va incloure per error una còpia del contracte que havia subscrit l'anterior XXX amb alumnes que havien assistit a edicions anteriors d'aquells cursos.
- Que aquest error es produeix pel fet que el canvi de l'equip de govern és recent i no s'adverteix aquest canvi fins que es disposa de la documentació formalitzada pel Departament de Recursos Humans.
- L'Ajuntament manifesta que per tal d'evitar qualsevol altra possible errada en el futur, es facilitarà un model en el qual no hi consti cap dada personal.

Tercer.- En data 06/06/2012, la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts per la comissió d'una presumpta infracció de caràcter greu, incardinada en l'article 44.3.d) de la LOPD en relació amb l'article 10 de la mateixa disposició legal. Així mateix, va nomenar instructora de l'expedient a la funcionària de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, XXX, qui va acceptar el càrrec i va incorporar al present procediment les actuacions realitzades durant la fase d'informació prèvia, mitjançant Provisió de la mateixa data. Aquest acord d'inici, juntament amb el plec de càrrecs, es va notificar a l'entitat imputada el dia 15/06/2012. L'acord d'inici es va comunicar també a la persona denunciada.

En el plec de càrrecs es concedia a l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts un termini de deu dies hàbils comptadors a partir del dia següent de la notificació per formular al·legacions, presentar documents i proposar la pràctica de proves que considerés convenientes per a la defensa dels seus interessos.

Quart.- Mitjançant escrit de data 27/06/2012, l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts va formular al·legacions al plec de càrrecs.

Cinquè.- En data 18/10/2012 la persona instructora d'aquest procediment va formular proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades declarés que l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts havia incorregut en una infracció de caràcter greu, incardinada en l'article 44.3.d) de la LOPD en relació amb l'article 10 de la mateixa disposició legal. Aquesta proposta de resolució fou notificada a l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts en data 24/10/2012, i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

Aquest termini s'ha superat amb escreix sense que davant la proposta de resolució l'entitat imputada hagi formulat al·legacions.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Fets Provats

Únic.- L'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts, en el marc d'uns cursos impartits pel Departament de Promoció Econòmica durant, com a mínim, els mesos de novembre i desembre de 2011, dins l'àmbit dels Plans de Foment de l'Ocupació, va distribuir entre les persones assistents al curs, fotocòpia d'un contracte model, en què si bé s'havien eliminat els noms dels possibles treballadors contractats, hi figurava el número de DNI de la persona aquí denunciante, identificada pel seu nom i cognoms, i el càrrec que ocupava (...) en el moment de signar el contracte en nom de la corporació local, càrrec del qual ja havia cessat en el mes de juny de 2011.

Fonaments de Dret

Primer.- És d'aplicació al present procediment el previst al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el previst a la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb l'article 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- L'entitat imputada no ha formulat al·legacions davant la proposta de resolució, però sí ho va fer davant el plec de càrrecs. A aquest respecte, es considera oportú reiterar a continuació la resposta motivada que davant aquelles al·legacions havia donat la persona instructora en la proposta de resolució, amb una argumentació que s'assumeix íntegrament en aquesta resolució.

2.1.- Sobre el reconeixement dels fets i la naturalesa pública de les dades objecte de divulgació.

En la seva primera al·legació davant el plec de càrrecs, sota el títol "Improcedència de procediment sancionador", l'Ajuntament reconeixia els fets objecte d'imputació, i en aquest sentit manifestava, tal com ja va fer durant la fase d'informació prèvia, que és cert que en els cursos de formació impartits per la corporació local durant el segon semestre de l'any 2011 es va repartir un model de contracte en què figuraven dades personals de l'anterior XXX i aquí denunciante.

Ara bé, un cop efectuat aquest reconeixement, l'Ajuntament esgrimia, per tal de justificar la seva actuació, que aquest contracte "*en el seu dia va signar la persona denunciante en qualitat de representant de l'Ajuntament, i no amb caràcter privatiu*" i que es tracta d'una persona que ha ostentat un càrrec públic i que fins i tot en el moment de formular al·legacions davant el plec de càrrecs forma part d'un grup municipal, el que la porta a concloure que "*es tracta de dades accessibles al públic*".

Certament, com ja avançava la persona instructora a la proposta de resolució, la dada relativa a la condició de XXX que havia ocupat la persona denunciante, no és una dada respecte a la qual es pogués exigir un deure de reserva, atès que l'acceptació i desenvolupament de

l'exercici d'un càrrec en l'equip de govern municipal, comportaria de forma implícita un cert nivell de publicitat d'aquesta condició, fins i tot un cop cessat en el càrrec. Fins i tot en aquest punt seria d'aplicació també l'excepció prevista a l'article 2.2 del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de la LOPD (en endavant RLOPD).

Ara bé, cal assenyalar, tal com es feia constar a l'apartat de fets imputats del plec de càrrecs, que en el contracte controvertit que fou objecte de difusió, no només hi constava el càrrec que havia ocupat a l'Ajuntament la persona denunciant, sinó també el seu número de DNI, la qual no té en cap cas caràcter públic, i respecte a la qual, com s'argumentarà en el fonament de dret següent, l'Ajuntament tenia un absolut deure de confidencialitat

2.2.- Sobre les mesures correctores i la manca de culpabilitat en la comissió dels fets.

En aquest segon bloc d'al·legacions davant el plec de càrrecs l'Ajuntament manifestava haver adoptat les mesures necessàries per tal d'evitar que en els propers cursos de formació es reparteixin contractes en què constin dades de caràcter personal, i també es referia a la manca de mala fe o culpabilitat en la comissió dels fets.

Quant a la manifestació referent a que en els propers cursos no es repartiran documents amb dades personals, es valora positivament que l'Ajuntament hagi adoptat mesures per tal d'evitar que en un futur es tornin a produir els fets objecte d'imputació. Dit això, és evident que aquesta circumstància, com ja exposava la persona instructora, no desvirtua la imputació que és objecte d'aquest procediment ni la seva qualificació jurídica, sense perjudici de la incidència en el requeriment de mesures correctores.

Pel que fa a la manca de mala fe invocada, cal acudir a la doctrina jurisprudencial, tant del Tribunal Suprem, com del Tribunal Constitucional, sobre la manca d'intencionalitat o culpabilitat en els procediments sancionadors. D'acord amb aquesta doctrina, la potestat sancionadora de l'Administració, en tant que manifestació del "ius puniendi" de l'Estat, es regeix pels principis del dret penal, i un dels seus principis és el de culpabilitat, incompatible amb un règim de responsabilitat objectiva sense culpa, que també es pot predicar del tenor literal de l'article 130.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre que estableix que "*només poden ser sancionades per fets constitutius d'infracció administrativa les persones físiques o jurídiques que en resultin responsables, encara que només sigui per simple inobservança*".

En aquest sentit, el Tribunal Suprem en diverses sentències, per totes les de 16 i 22 d'abril de 1991, considera que d'aquest element de culpabilitat es desprèn que l'acció o omissió qualificada com a infracció sancionable administrativament, ha de ser en tot cas, imputable al seu autor, per dol o imprudència, negligència o ignorància inexcusable. També l'Audiència Nacional, en la Sentència de 29 de juny de 2001, precisament en matèria de protecció de dades de caràcter personal, ha declarat que per apreciar aquest element de culpabilitat "*basta la simple negligència o incumplimiento de los deberes que la Ley impone a las personas responsables de ficheros o del tratamiento de datos de extremar diligencia...*".

També resulta d'interès la SAN de 08/10/2003, que explicita el següent:

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

“Por tanto, en contra de lo ordenado en el art. 11.1 de la Ley 15/1999, de 13 de diciembre de Protección de Datos de Carácter Personal, la entidad recurrente, comunicó a un tercero datos de carácter personal sin el consentimiento del afectado, sin concurrir las causas establecidas en apartado 2 de dicho artículo para que no se precise del consentimiento, y sin que su conducta se encuentre amparada en el art. 12 de la misma Ley.

SEXTO

Por lo que afecta a la culpabilidad, ha de decirse que generalmente este tipo de conductas no tienen un componente doloso, y la mayoría de ellas se producen sin malicia o intencionalidad. Basta la simple negligencia o incumplimiento de los deberes que la Ley impone a las personas responsables de ficheros o del tratamiento de datos de extremar la diligencia para evitar, como en el caso que nos ocupa, un tratamiento de datos personales sin consentimiento de la persona afectada, lo que denota una falta evidente en la observancia de esos deberes que conculcan claramente los principios y garantías establecidas en la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre de Protección de Datos de Carácter Personal, concretamente el del consentimiento del afectado”.

Així mateix, la sentència del Tribunal Suprem de 25/01/2006, dictada també en l'àmbit de protecció de dades, es basa en la diligència exigible i estableix que la intencionalitat no constitueix un requisit necessari per tal que una conducta sigui considerada culpable.

Pel que fa al grau de diligència exigible, la SAN de 14/12/2006 declara: *“el Tribunal Supremo considera que existe imprudencia siempre que se desatiende un deber legal de cuidado, es decir, cuando el sujeto infractor no se comporta con la diligencia exigible. Y el grado de diligencia exigible habrá de determinarse en cada caso en atención a las circunstancias concurrentes, tales como el especial valor del bien jurídico protegido, la profesionalidad exigible al infractor, etc.”*

En el present cas s'ha de concloure que, fins i tot en cas de manca de comportament dolós en la conducta de l'Ajuntament, atesa la seva condició de responsable del fitxer en què es trobava inclosa la dada del número de DNI de la persona denunciant, se l'ha de considerar responsable de la infracció de vulneració del deure de secret, per la simple negligència o incompliment del deure de confidencialitat en el tractament d'aquesta dada. En efecte, l'Ajuntament havia d'actuar amb diligència per tal de preservar la confidencialitat d'aquesta dada i per tal d'evitar que aquesta aparegués, junt amb el nom i cognoms de la persona denunciant i el càrrec que havia ocupat, en el model de contracte que es va distribuir entre les persones assistents als cursos de formació abans esmentats.

En definitiva, de l'aplicació de la citada doctrina jurisprudencial a l'específic cas aquí tractat, s'ha de concloure que en la conducta de l'Ajuntament concorre l'element de culpabilitat exigida per l'article 130.1 de la Llei 30/1992, per tal de poder determinar que s'ha incorregut en una vulneració de la normativa de protecció de dades, en relació als fets aquí imputats, motiu pel qual la manca d'intencionalitat esgrimida, en cap cas no podria comportar els efectes pretesos per l'Ajuntament, d'eximent de responsabilitat.

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Tercer.- L'article 44.3.d) de la LOPD, en la seva redacció donada per la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, tipifica com a infracció de caràcter greu:

“d) La vulneració del deure de guardar secret sobre el tractament de les dades de caràcter personal al qual es refereix l'article 10 d'aquesta Llei.”

Per la seva banda, l'article 10 de la LOPD, en referència al deure de secret, estableix que:

“El responsable del fitxer i els qui intervinguin en qualsevol fase del tractament de les dades de caràcter personal estan obligats al secret professional pel que fa a les dades i al deure de guardar-les, obligacions que subsisteixen fins i tot després de finalitzar les seves relacions amb el titular del fitxer o, si s'escau, amb el seu responsable.”

Així doncs, d'acord amb aquest precepte, el responsable del fitxer i els qui intervinguin en qualsevol fase del tractament de dades de caràcter personal estan sotmesos al deure de secret professional en relació a les dades personals que tracten. Aquest deure de secret o de confidencialitat comporta, segons la dicció de l'article 10 de la LOPD, el deure de custodiar amb diligència les dades personals objecte de tractament, per tal d'evitar que aquestes puguin ser conegudes per tercers fora dels casos permesos per la Llei. La persona física titular de les dades ha de tenir la garantia que el responsable del fitxer les tractarà d'acord amb el consentiment atorgat per a una determinada finalitat, o bé en virtut d'una disposició legal que habiliti aquest tractament, que existirà una confidencialitat absoluta i que no les donarà a conèixer a tercers.

En aquest sentit s'ha pronunciat també clarament l'Audiència Nacional en la seva sentència de data 12/11/2009.

“Este deber de secreto pretende que los datos personales no puedan conocerse por terceros, salvo en los supuestos recogidos en otros preceptos de la LOPD, como el Art. 11 (comunicación de datos) o el artículo 12 (acceso a los datos por cuenta de terceros). En definitiva, el deber de secreto trata de salvaguardar o tutelar el derecho de las personas a mantener la privacidad de sus datos de carácter personal y el poder de control o disposición sobre los mismos. Este deber de secreto está lógicamente relacionado con el secreto profesional que, según el auto del Tribunal Constitucional de 11 de diciembre de 1989 “se entiende como la sustracción al conocimiento ajeno, justificada por razón de una actividad, de datos o informaciones obtenidas que conciernen a la vida privada de las personas”. El deber de secreto en el tratamiento de datos personales, tiene la misma fundamentación jurídica, pero se refiere al ámbito estricto del tratamiento de los datos personales, para que el responsable del fichero y, cualquier persona que intervenga en el tratamiento, esté obligado al mantener la confidencialidad de tales datos personales.”

I també en la seva sentència de 10/02/2010 s'estableix al respecte que: *“el deber de secreto o confidencialidad se infringe desde el momento en que se permite acceder a terceros a los datos en cuestión, sin que exista cobertura para dicho acceso o lo que es igual, para que dichos terceros puedan conocer los mencionados datos o tenerlos a su disposición, como ha sucedido en el caso enjuiciado”* (SAN de 10/02/2010).

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Per tant, el responsable del fitxer o tractament i les persones que intervinguin en el tractament de dades personals tenen el deure d'actuar amb la diligència necessària per tal de preservar la confidencialitat de les dades personals.

És per tot el que s'ha exposat fins aquí que es considera que l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts, com a responsable del fitxer en el qual estava inclosa la dada del DNI de la persona denunciant, ha comès la infracció greu tipificada l'article 44.3.d) de la LOPD en relació amb l'article 10, del mateix text legal.

Quart.- L'article 21.2 de la Llei 32/2010, en consonància amb l'article 46 de la LOPD, preveu que quan les infraccions siguin comeses per una administració pública, la resolució que declari la comissió d'una infracció, haurà d'establir les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció.

En el cas present, però, ateses les circumstàncies de la infracció que es declara, relatives a un fet puntual ja consumat i atès el temps transcorregut des del moment en què es va difondre el document controvertit, es considera que no procedeix la imposició de mesures correctores, sens perjudici de les actuacions que l'Ajuntament pugui dur a terme per tal d'evitar que un fet semblant es torni a produir. En aquest sentit, l'Ajuntament ha manifestat la seva intenció d'adoptar les mesures necessàries per tal d'evitar que en els propers cursos de formació que organitza es distribueixi un model de contracte en què hi constin dades de caràcter personal.

Fent ús de les facultats que em confereix l'article 15 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya,

RESOLC:

Primer.- Declarar que l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts ha comès una infracció de caràcter greu, prevista a l'article 44.3.d), en relació amb l'article 10 de la LOPD, sense que resulti necessari requerir l'adopció de mesures correctores, per les raons assenyalades al fonament de dret quart.

Segon.- Notificar aquesta resolució a l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts.

Tercer.- Comunicar aquesta resolució al Síndic de Greuges, de conformitat amb l'article 21.4 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, mitjançant el seu trasllat literal, segons el que especifica l'Acord Tercer del Conveni de Col·laboració entre el Síndic de Greuges de Catalunya i l'Agència Catalana de Protecció de Dades de data 23 de juny de 2006.

Quart.- Ordenar la publicació d'aquesta Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, 15 de novembre de 2012